

KOMPOT

OHLÉDNUTÍ ZA
MATURITNÍM PLESEM

Rozhovor s maturantem

PŘESPÁVÁNÍ VE
ŠKOLE

*Jak probíhala letošní
Noc s Andersenem?*

DEN DVOJČAT

*Kreativně se meze
nekladou!*

číslo 4
2023/2024

GYMNÁZIUM
PRAHA 9
CHODOVICKÁ 2250

KOMPOT

ÚVODNÍK

Milé čtenářky, milí čtenáři,

jaro se blíží rychlými kroky a i naše škola se probouzí ze zimního spánku. Proto se už na nás valí velký počet nejrůznějších akcí, jako je naše každoroční Noc s Andersenem či nadcházející Den Země. Také se dozvíte, jaké dojmy si letošní oktáva odnáší z maturitního plesu, jak probíhala jeho příprava, či zda se nakonec vydařil dle jejích představ. Dočkáte se i recenze filmu Duna a dozvíte se, které lokality v Česku stojí zato navštívit. Nechybí ani další epizoda příběhu na pokračování.

Za celou redakci přeje krásné počtení

Veronika Vlčková

REDAKCE

Prima A: Maxim Hron, Eliška Chmelíková, Antonín Chvátal, Magdalena Němečková, Daniel Rybníček

Sekunda A: Nela Janeba, Anh Do Tran Bao, Anita Vlčková

Tercie A: Matyáš Kaisrlík, Matěj Khol, Barbora Michálková, Johana Velišková

Kvarta A: Linda Krátka

Kvinta A: Veronika Vlčková

Sexta A: Alice Formanová (ΔLI)

obálka: Veronika Vlčková

komiks: Veronika Vlčková

šéfredaktorka: Alice Formanová (ΔLI)

OBSAH

Zprávy ze žákovského parlamentu	3
Rozhovor s Janem Vokurkou o maturitním plesu	3
Zhodnocení gladiátorských her G2 z pohledu pozorovatele	4
Zajímavý program o kyberšikaně a o tom, jak se jí bránit	4
“Poezie není jen pro mrtvé, bílé, heterosexuální muže”	4
Noc s Andersenem	5
Lyžařský kurz tercie A	6
Gymnchod uklízel Počernice	7
Protidrogový vlak Revolution train	8
Digitální wellbeing	8
Den dvojčat	9
Florbalový turnaj dívek	10
Pojďte s námi do divadla	10
Všudypřítomný písek – DUNA: Část druhá	11
Knižní tip	12
Tonda zapleten v temné zradě 3	14
Báseň	15
Tipy na výlety – Polička	17
Jak na to	17
Zábava	18
Komiks	19

ZPRÁVY ZE ŠKOLNÍHO PARLAMENTU

- Konání **Akademie** je v procesu, vše se projednává s hlavními organizátory
- Jak jste si mohli všimnout, došlo k **navýšení poukázek na Gladiátorské hry**.
- 2. 4. po velikonočních prázdninách se koná **úklid Česka**. Odchod ze školy je naplánován po druhé vyučovací hodině a návrat přibližně ve 13:00.
- Návrhy na **inovaci školního Instagramu** zasilejte paní profesorce Vavříčkové.
- **Další schůzka parlamentu** se bude konat 23. 4.

Daniel Rybniček

ROZHOVOR S JANEM VOKURKOU O LETOŠNÍM MATURITNÍM PLESU

Jak dlouho trvala příprava plesu?

Začali jsme v březnu, pár týdnů po plese loňských oktáv, a dohodli jsme se, kdy a kde se ples bude konat, poté na chvíli přípravy utichly. V červnu jsme oslovili agenturu Stillproduction a v září začaly intenzivní přípravy.

Proběhly nějaké neshody s vaší paralelní třídou?

Ano, nejvíce na místě konání. Vztahy byly napjaté, přirovnal bych to ke studené válce. Ale nakonec jsme to společně zvládli.

Jak jste dospěli k nápadu na půlnoční představení?

Vymýšlely to naše holky, a dokonce se na celém představení shodly během hodinového telefonátu. Chtěly spojit 8leté studium na škole a filmové téma.

Co jste si na přípravě a) užili nejvíce a za b) co nejméně?

a) Obecně mě ta příprava bavila celá a co mě nejvíce bavilo, bylo to, že jsme viděli posun (odškrtnutí bodů v to do listu), překonávání překážek a poté mě bavila spolupráce s primou, vždy mě nabili pozitivní energii.

b) Občas až politické prostředí, až to vyvolávalo spory kvůli zbytečným.

Jak jste spokojeni s konečným výsledkem plesu?

To je spíš otázka na vás, na ty, co jste tam byli, co jste nás poctili vaší návštěvou. Já osobně jsem velmi spokojený, a to hlavně proto, že jsem viděl dopolední zkoušky, které nevypadaly úplně nadějně. Nejhorší bylo, když jsem přijel do FK ve 15:00, že mi oznámili, že funguje pouze jedno video na překvapení, a to primy A.

Rodiče, kamarádi, spolužáci si ples chválili, to mě těší nejvíce.

Co byste doporučili příštím oktávánům?

Určitě spolupráci se Stillproduction, nebát se výzev a nenechat se odradit řečmi, že je něco zbytečné nebo že to není v jejich silách. (Když se chce, všechno jde.) Nebát se toho, že na to nebudou peníze, nesazít se je ušetřit, spíš najít nový způsob, kde je získat. Udělat si nějaký lepší systém pozvání učitelů na ples, my v tom měli trochu chaos a občas se na někoho zapomnělo. Za to se omlouváme.

Rozhovor vedl Maxim Hron

ZHODNOCENÍ GLADIÁTORSKÝCH HER G2 Z POHLEDU POZOROVATELE

Letos na našem gymnáziu poprvé proběhly na G2 „nové“ gladiátorské hry. Ne, že by šlo o něco úplně jiného, ale nový koncept je rozdělen na témata podle vyučovaných předmětů. To znamená, že všichni, kteří zpracovávali například biologické nebo chemické téma, prezentovali svou práci spolu v jedné místnosti. Zde se nacházela odborná komise z učitelů, kteří dané předměty vyučují.

Je to z důvodu přípravy studentů na Středoškolskou odbornou činnost - tj. soutěž autorů odborných prací středoškoláků – zkráceně SOČ. Garantem této soutěže je od r. 2020 Národní pedagogický institut ČR. Nejlepší práce z každého oboru se bude moct zapojit do soutěže, která probíhá ve čtyřech kolech a uskutečňuje se formou soutěžních přehlídek nejlepších individuálních nebo kolektivních prací, které autoři osobně obhajují před porotou. To pro studenty také znamená, že si budou muset dát hodně záležet na své praktické části. Nejúspěšnější z nich mohou být vybráni k účasti na mezinárodních soutěžích.

My, kvarta, jsme se strávili dva dny plné přednášek, prezentací, otázek a taky velmi zajímavých praktických ukázek, ať víme, co nás příští rok čeká. Naše dotazy mohly pomoci prezentujícím připravit se na obhajobu své práce před odbornou komisí, která by na ně čekala na samotné soutěži. Hodnocení teď bylo mírné, protože se něco takového pořádá poprvé.

Já osobně bych řekla, že to bude hodně těžké, a že budeme muset pořádně popřemýšlet nad praktickou částí. Prezentace, co jsem viděla, se mi líbily, ale byl to opravdu jiný level. Na tom jsme se tak nějak shodli i ve třídě, protože některé prezentace byly na naši úroveň dosavadních vědomostí až moc odborné. Možná by stálo za zvážení, jestli by bylo možné, abychom práci vytvářeli se spolužáky nejen z našeho ročníku, ale napříč ročníky. Myslím, že když si nevybereme něco, co nás zajímá, tak práce bude pro nás spíš otravná a stresující než přínosná.

Linda Krátka

ZAJÍMAVÝ PROGRAM O KYBERŠIKANĚ A O TOM, JAK SE JÍ BRÁNIT

Dne 21. 2. se prima A zúčastnila zajímavého programu o kyberšikaně a o tom, jak se jí bránit. Součástí tohoto programu byly také naučné aktivity, jako například papírky se situacemi, u kterých jsme měli rozhodnout, zda se jedná o kyberšikanu, nebo o legraci či o ani jedno. Na další aktivitu jsme byli rozděleni do skupin a dostali jsme příběhy, ve kterých byly děti obětí kyberšikany, u těchto příběhů jsme měli dle vlastního názoru odpovědět na několik otázek. Po této aktivitě jsme obdrželi dotazníky s otázkami ohledně programu. Všichni si tento program užili a dozvěděli se spoustu nových věcí.

Daniel Rybníček

“POEZIE NENÍ JEN PRO MRTVÉ, BÍLÉ, HETEROSEXUÁLNÍ MUŽE”, aneb Slam poetry s terciány

Dne 18.3. 2024 byl pro třídy 2.A a 3.A uspořádán program Slam poetry. Jednalo se o přednášení celkem šesti textů (každý ze tří básníků recitoval dva) a následné hodnocení samotným publikem. Účinkovali Sofie Jírová, improvizátor Jan Dibitanzl a Filip Koryta, který celou akci i moderoval. Básníci na publikum reagovali pohotově a interagovali s ním. Představení bylo dynamické, humorné a interaktivní a u většiny naší třídy si vysloužilo pochvalu.

Barbora Michálková

NOC S ANDERSEMEM

Dne 22. 3. jsme se my, prima A, zúčastnili zajímavé Noci s Andersenem. Všichni jsme byli hned od začátku natěšení na skvělý program.

Při programu se nesměly používat mobily, takže jsme jich byli pro jistotu dočasně zbaveni. Jako první v programu proběhlo skvělé divadlo a rozhovor s Andersenem, na ně se přišla podívat i družina z Fakultní základní školy Chodovická, která se také účastnila Noci s Andersenem. Představení bylo o Dlouhém, Širokém a Bystrozrakém a bylo moc hezky provedené. V rozhovoru s Andersenem jsme se mohli dozvědět spoustu zajímavostí o něm. Po divadle a odchodu dětí z družiny jsme se přesunuli na pavilon A. Tam jsme měli možnost se navečeřet. Po večeři začala hra na téma Harry Potter, byli jsme tedy rozřazeni do kolejí. Jako první se koleje, neboli týmy, zúčastnily čtyři disciplín: hádání pohádek

podle hlášek, hádání názvů písniček z pohádek, AZ kvízu s otázkami z pohádek a hádání pohádek podle předmětů z krabice, které jsme museli poznat podle hmatu. Po těchto disciplínách si nás přišli vyzvednout smrtijedi. Ti každou skupinu provedli zhasnutou tmavou školou do jednoho patra pavilonu B. Tam jsme v týmech museli vyřešit šifry a hádanky, abychom se dostali z přidělených učeben. Když se týmy dostaly z učebny, musely na svých patrech najít sedm vitéálů. Poté, co všechny skupiny dokončily tuto skvělou a zábavnou bojovku, přišlo vyhlášení. Na prvním místě se umístil Havraspár, na druhém Zmijozel, na třetím Nebelvír a na posledním místě Mrzimor. Co by to bylo za noc s Andersenem bez čtení? Po skvělé bojovce totiž přišlo poslouchání moc pěkně čtené pohádky Tři vlasy děda Vševěda. Nakonec jsme si zazpívali za doprovodu kytary. Po skvěle stráveném večeru jsme se zabalili do spacáků a šli spát. Tuto skvěle provedenou akci si všichni moc užili a budou na ni ještě dlouho vzpomínat.

Daniel Rybníček
foto: p. Poledník

LYŽAŘSKÝ KURZ TERCIE A

Tak jako každá tercie jsme se i my letos v lednu vydali na lyžařský kurz, a to na nové neprobádané místo, kde nikdo z gymnázia ještě nebyl. Jeli jsme do Jánských Lázní na Černou horu.

Lyžařský kurz jsme zahájili vlastním koncertem v autobuse, kterým jsme se dostali až k lanovce, jež nás vyzvedla na Černou horu. Pak nás čekala asi kilometrová cesta k hotelu, ubytovali jsme se a šli jsme na večeři. První den jsme začali s běžkami a poté už jsme do programu dne zařadili také lyžování. V pondělí jsme se rozjezdili na menším kopci, na kterém jsme se rozdělili do tří skupin, podle toho, jak nám lyžování jde a poté už se každá skupina vydala svým směrem. Každý den byl doprovázen večerním programem, který jsme si chystali sami. V neděli jsme si zahráli Riskuj. V pondělí jsme hráli hru, kdy se vždycky řekla nějaká situace a my jsme k ní měli vybrat vtipný obrázek. V úterý jsme řešili vraždu. Ve středu jsme hádali různé písničky a znělky z filmů. Ve čtvrtek jsme také hádali různé písničky a snažili jsme se je dozpívat. A v pátek jsme se ocitli na jiné planetě a díky naší spolupráci se nám povedlo vrátit se zpět na Zemi. Ve středu jsme se na běžkách vydali na výlet, naším cílem bylo dostat se až na Sněžku, což se nám sice nepovedlo, ale užili jsme si to i tak. Další dny jsme znovu pokračovali v normálním programu a na závěr kurzu se spolužáci rozhodli skočit v plavkách do sněhu, což byla opravdu vtipná podívaná. Dovolím si za celou naši třídu říct, že nám lyžařský kurz pomohl se ještě více sblížit a užili jsme si ho naplno.

Johana Velíšková, 3.A

GYMNCHOD UKLÍZEL POČERNICE na akci Uklid'me Česko

foto: pí Čecháková, Adéla Poláková

PROTIDROGOVÝ VLAK REVOLUTION TRAIN

28. 2. jsem se svou třídou, tercií A, navštívila protidrogový vlak Revolution Train v Praze Jinonicích.

Už jen nápad interaktivní pojízdné výstavy, která má návštěvníky inspirovat, aby dali od drog raději ruce pryč, mě velice zaujal. Celý vlak je svou formou vytvořen tak, aby nás donutil přemýšlet. Od obrněného zevnějšku až po zdi před promítacími plátny napodobujícími vnitřek lidského těla, jež vlivem škodlivých látek chřadne. Celou výstavou se pohybujeme tmavými vagóny, které doprovázejí příběh Marcela a Jany. Jsou vybaveny tak, abychom jejich příběh prožívali s nimi. Proto si myslím, že na mě tato výstava zapůsobila mnohem víc než jakýkoliv výklad. Nakonec se ocitneme ve světlé místnosti, jak by náš život mohl vypadat, když nebudeme brát drogy. Kontrast mezi dosud depresivním prostředím a světlým vagónem na mě měl také psychologický efekt.

Navíc se mi líbily další neskutečně inovativní projekty, které byly vyvěšené na zdech vlaku. Doufám, že všechny nápady zrealizují, protože přesně ty by mohly posunout naši společnost dál k lepší budoucnosti. A skvělé bylo i využití mobilních telefonů s dotazníky v průběhu filmu. Jen mě mrzí, že naše průvodkyně vynesla některé zajímavé informace, které zmiňovala jiná průvodkyně v propagačním videu.

Vlak tedy splnil svůj účel a ráda se do něj kdykoliv vrátím.

Kateřina Molíková, 3.A

DIGITÁLNÍ WELLBEING

Ve středu 21.2. proběhl v 5. A program Digitální wellbeing. Programem nás provázeli lektori Honza a Vali z organizace Linkin Sphere z.s. Nejdřív jsme se seznámili a poté nám lektori prozradili, co všechno budeme během programu dělat. Vysvětlili jsme si pojmy, jako například netolismus (= závislost na internetu) nebo nomofobie. (= strach z toho, že nebudeme mít mobil). Sdělili jsme si naše různé zkušenosti s technologiemi a potom nám lektori řekli celkem nepříjemné zprávy. Prý většina dětí ve věku 11-16 let je aspoň trochu závislá na elektronice.

V druhé části programu jsme zjistili, co způsobuje nejen závislost na elektronice, ale i všechny ostatní závislosti. Dopamin. O tomto neurotransmiteru jsme si pustili video, přičemž jsme zjistili, že je součástí odměnového systému a že jsou dvě cesty, jak ho získat. Ta nezdravá (konzumace nezdravého jídla s velkým množstvím tuku a cukru, scrollování krátkých videí na sociálních sítích a další podobné aktivity) a ta zdravá (fyzická aktivita, meditace, dostatek spánku, zdravé a kvalitní jídlo ...). Při získávání dopaminu tou nezdravou cestou právě vzniká na oné aktivitě závislost. Po zhlédnutí videa o dopaminu jsme se rozdělili do skupin a o videu jsme diskutovali. Po diskuzi ve skupině jsme mohli otevřeně sdělit naše názory. Mohli jsme si také otestovat, jak je tomu s naší závislostí na digitálních technologiích. Na konci programu lektori odpovídali na otázky, které jsme mohli anonymně položit, ale většina z nich se bohužel netýkala obsahu programu, ale jiných věcí.

Program jsem si užil. Myslím si, že řešit toto téma je pro nás velmi důležité. Na většinu témat v tomto programu už jsem narazil dříve, tím pádem jsem se toho příliš nového nedozvěděl, nicméně opakování je matka moudrosti, a to ještě u tohoto problému, který je velmi aktuální a je důležité ho řešit. Velké pozitivum také vidím v tom, že lektori byli jen o pár měsíců/let starší než my, takže k problému měli v podstatě stejně blízko, ne-li blíže než my.

Šimon Podrazil, 5. A

DEN DVOJČAT

Zima už nás nebaví!

Vyučovat jedine stylově!

foto: pí Vavříčková a Eliška Chmelíková

FLORBALOVÝ TURNAJ DÍVEK

V hale FZŠ Chodovická se 21.2. konal florbalový turnaj dívek od sekundy po oktávu. Atmosféra na místě byla úžasná, zvláště když hrála sexta A, která měla svůj kotel s bubny a trumpetami.

Soupeřilo 14 družstev ve 2 skupinách, prvních 6 postupovalo do playoff.

Po napínavém playoff vzešly do finále sexta A proti sextě B, úspěšnější byla sexta A. Třetí místo vybojovala kvinta A, při tomto zápase se událo jediné zranění, a to na straně kvinty.

Matěj Khol

POJĎTE S NÁMI DO DIVADLA Lakomec

Dne 12. 1. jsem navštívila představení Lakomec v divadle na Vinohradech v režii Petra Kheka. Hlavní role ztvárnili Aleš Procházka, Aleš Petráš, Ondřej Kraus a Jana Kotrbatá. Znamou Molièrovu hru vyprávějící humorný příběh o starci Harpagonovi, jemuž byla záhadně odcizena truhlička zlata, asi netřeba představovat.

foto: divadlo na Vinohradech

Na začátek musím podotknout, že nejsem příliš velký fanoušek moderních inscenací klasických her a tím je zčásti ovlivněn i můj názor na toto představení. Scénář byl ochuzen o některé repliky, a proto představení působilo poněkud přehnaně a nepřirozeně, zato bez některých scén by se představení dle mě obešlo. Naopak se mi líbilo ztvárnění postavy Harpagona, herci se skvěle podařilo vystihnout jeho lakomou a žárlivou náturu. Za pozornost též stojí scéna a nápadité kostýmy Jozefa Huga Čačka.

Veronika Vlčková

VŠUDYPŘÍTOMNÝ PÍSEK

DUNA: Část druhá

Arrakis, planeta pokrytá pískem, kde vašim největším nepřítelem jsou vysoké teploty a planiny bez vody. To však netušíte, co se pohybuje několik metrů pod vámi: obrovští píseční červi, kteří reagují na každíčký špatný nášlap. Přesto po pouštích jezdí obrovská vozidla, která jsou tak hlasitá, že přilákají všechny červy v okolí. A to vše kvůli koření. Že vám to něco připomíná? Pokud se vám vybavila knižní série Duna od spisovatele Franka Herberta nebo film z roku 1984, tak jste na správné cestě, protože teď bych vám rád předal vlastní názor a všechny pocity po zhlédnutí velkolepého sequelu DUNA: Část druhá.

Když v roce 2021 odvysílali premiéra filmu DUNA, měl obrovský ohlas. Upřímně se nedivím, protože po vizuální a příběhové stránce se dá říci, že DUNA předběhla dobu. Celkově nasadila laťku hodně vysoko. DUNU: Část druhou proto provázelo velké očekávání a věřím, že pro režiséra Denise Villeneuva nebylo rozhodně lehké pokořit laťku, kterou sám tři roky zpátky vytvořil.

DUNA: Část druhá měla premiéru 29. února 2024 a toho dne se kina naplnila nedočkavými fanoušky. Po skoro tříhodinovém snímku téměř všichni fanoušci vycházeli z kin nadšení. A jak film hodnotím já?

Hned na samotném začátku jsme vtaženi do děje po událostech z prvního dílu. Sotva se stihnete nadechnout a Paul společně s Chani a Jessicou bojují o holý život. Což mě, jako diváka, zarazilo do sedačky a jen jsem s úžasem pozoroval boj.

Co se týče příběhu, Paul je přijat mezi Fremeny. Někteří Paula berou za zrádce a někteří ho obdivují. Jessica využívá situace a stává se Ctihodnou matkou.

Následně se Paul vydává do boje společně s Fremeny a rozhodně to nebude mít jednoduché, protože si musí vybrat mezi láskou a budoucností rodu Atreidů.

Nejdříve bych chtěl pochválit naprosto dechberoucí vizuál filmu. Nepřestávalo mě bavit sledovat poušť při západu slunce nebo červa útočícího na svou kořist. Naprosto dokonalé je černobílé uvítání sociopatické záporné postavy tohoto dílu. Kameraman Greig Fraiser opravdu ví, co dělá, a já jsem nenašel jedinou chybu. Zážitek při sledování například zuřícího ohně nebo červa, který se pomalu přibližuje, nejde popsat slovy.

Napínavé boje jsou obohaceny jednoduchou hudbou, která z napínavých situací dělá situace ještě napínavější. Ale u Hanse Zimmera není novinkou, že dokáže složit výbornou hudbu k filmu.

Timothée Chalamet, Zendaya, Rebecca Ferguson, Florence Pughová, Austin Butler a další ukázali snad jejich nejlepší herecké výkony (podle mého názoru). Opravdu je na nich vidět, že si svou postavu hodně oblíbili, rozhodně se nemusíte bát, že Zendaya ve filmu bude mít málo prostoru jako v prvním dílu.

Stejně jako ostatní věřím, že někteří budou vyrůstat na DUNĚ, stejně jako někteří vyrůstali na Star Wars nebo na Harrym Potterovi. Rozhodně se nejedná o bezchybný film. Některé dialogy byly moc dlouhé a některé zase moc uspěchané... Jedná se však o tak malé chyby, že se skoro za chyby považovat nedají. Každý film nějaké ty chyby má.

Pokud se vám naskytne nějaký ten čas o víkend nebo odpoledne, když se vrátíte domů, mohu vám jen doporučit návštěvu kina.

foto: Alza

Matyáš Kaisrlík

KNIŽNÍ TIP Metro 2033

„Ukončete, prosím, výstup a nástup, dveře se zavírají.“

Metro 2033 je postapokalyptický román ruského spisovatele Dmitrije Glukhovského. Příběh se odehrává v spleťtém labyrintu moskevského metra. Společenství zde žijících obyvatel se skládá z lidí, kteří se v době jaderné katastrofy zrovna nacházeli v metru. Ukrývají se nejen před nebezpečným zářením, ale i před různými nestvůrami, které žijí na povrchu a jsou dílem radiace. Stanice jsou tak jediným místem, kde lidé žijí, pěstují jídlo, obchodují a snaží se přežít nejlépe, jak se dá. Každá stanice má svou vlastní organizační strukturu, ale odlišné cíle a převážně zde probíhá všechno téměř normálně. Neplatí to však pro všechny stanice. Některé totiž obývají monstra z povrchu, na jiných nefungují hermetické dveře, a tak tam proniká radiace, nebo jsou prostě zavalené či zatopené a nikdo se tam nemůže dostat.

Hlavní hrdina Arťom, když mu bylo asi deset let, spolu s kamarády porušil jedno z nejdůležitějších pravidel ohledně pobytu v metru. Tehdy si mysleli, že se nic nestalo, ale o několik let později to nejen jemu, ale i ostatním obyvatelům metra přivede vážné nebezpečí. Na stanici VDNCH, kde Arťom žije, přijde člověk, který si říká Hunter. Nechce o sobě nic moc říct, ale vypadá na někoho, kdo toho hodně zažil. A taky ví, co kdysi Arťom provedl... Náš hrdina – aby odčinil svou vinu – je nucen projít na druhou stranu metra a najít někoho, kdo mu pomůže blížící se hrozbu zničit, protože Hunter zmizel.

Cestuje po Okružní lince, která je opornou páteří moskevského metra a z ní vedou podružné linky na další stanice.

Děsivou temnotu tunelů střídá různorodost jednotlivých stanic. Arťom zjišťuje, že některé jsou krásně vyzdobené, jiné zaplavené vodou, na další žijí mutanti. Vidí, co všechno jsou lidé schopni udělat ze sobeckých pohnutek, aby si zachránili vlastní kůži. Poznává a ztrácí přátele, setkává nepřítele, fanatiky, bojovníky, knihovníky i cestující, kteří mu vypráví příběhy o tom, jak se žilo pod širým nebem. A nakonec se taky všechno rozhodne – paradoxně – na povrchu.

Knihla by mohla zaujmout mnoho lidí, nejspíš ale fanoušky sci-fi a fantasy. Všechny popisy atmosféry a děje jsou velmi podrobné, ale zároveň tak poutavé, že vás kniha vtáhne do konkrétní vykreslované situace. Někdy navozuje pocit, že kráčíte po kolejkách tmavým tunelem a v dálce vidíte „světýlko na konci tunelu“, ale zároveň víte, že tyhle tunely konec nemají...

Tento román rovněž posloužil jako předloha k počítačové hře a pro ty, které tato kniha zaujme, doporučuji volné pokračování – Metro 2034 a Metro 2035.

Mohli přežít lidé i v jiných metrech? Třeba v Londýně, Budapešti, New Yorku, nebo dokonce v Praze? A po přečtení... budete jezdit metrem víc, nebo se mu začnete vyhýbat?

foto z videohry Metro 2033: THQ Inc.

Linda Krátka

ΔLI

TONDA ZAPLETEN V TEMNÉ ZRADE

3. část: Poslední šance

Probudil jsem se a ani jsem nevěděl kde. Pořád mě ještě bolela hlava, jak jsem narazil. Seděl jsem v malé místnosti, do které pronikalo světlo jen dvěma zamřížovanými okny, byl jsem přivázaný k židli a nemohl nic dělat. Snažil jsem se vyprostít, co to šlo, ale nic nevycházelo. Po chvíli jsem uslyšel hlasy a někdo vstoupil do dveří a já hned věděl kdo. Nejdříve zástupce starosty a pak jeho dva kumpány.

„Tak, chlapečku, a teď nám hezky povíš, co víš,“ začal svým skřehotavým hlasem zástupce starosty. Mlčel jsem, a to byla chyba. Zástupce starosty totiž vytáhl kapesní nožik a povídá: „Začíná se nám to nějak vyostřovat, ale dám ti ještě jednu šanci.“

Neměl jsem na výběr. „No, dobře, vím jen to, co jsem natočil na mobil, nic víc, nic má,“ řekl jsem.

„A MOBIL JE KDE ?!“ zakřičel zástupce starosty na své kumpány.

„Když jsme ho prohledávali, neměl ho,“ řekl kumpán větší postavy.

„Stejně si nemůže pamatovat všechno a bez důkazu mu nikdo neuvěří,“ dodal druhý kumpán.

„Dobrá, tak jděte a najděte ten mobil,“ ukončil debatu zástupce starosty. A to byla má chvíle, kopl jsem zástupce starosty do nohy. Co jsem nečekal, bylo to, že se lekl a hodil nožik do okna. Od okna vyletělo trochu střepů a nožik zmizel kdoví kde.

Zástupce starosty se ke mně přiblížil a řekl: „Dej si na mě pozor!“ Chvilí potom mě praštil, takže jsem i s židlí spadl dozadu. K mému štěstí jsem spadl vedle střepu, v tu chvíli jsem přesně věděl, co mám dělat. Napjal jsem síly a střep vzal, a poté s ním přeřezal lanka a byl jsem volný. No, ne úplně, rychle jsem začal hledat nožik. Potichu jsem doufal: „Snad tu někde bude.“ A skutečně, našel jsem ho, poté jsem pomocí něj vyšrouboval okenní mříž. Musel jsem ji ale rychle chytit, abych se neprozradil.

Jako další na řadu přišlo okno, to jsem vyšrouboval tak, aby vypadlo na ulici. Když vypadlo, ozval se rachot a ve dveřích po chvíli stál zástupce starosty, to už jsem ale vyskočil a běžel pryč. Za chvíli se ke mně přidala opět bílá kočka.

V duchu jsem si říkal: „Už je to snad naposled, tak jí budu věřit.“

K mému překvapení jsme doběhli na místo, odkud jsem utekl z podzemních chodeb. Najednou kočka vyskočila na pytle s odpadky a začala mňoukat. Přišel jsem tedy k pytlům a dal je pryč... pod nimi ležel můj mobil! Vzal jsem si ho, pohladil kočku a pelášil domů.

Doma jsem nejdřív dostal vyhubování, že jsem přišel tak pozdě, rodiče o mě měli strach. Pak jsem jim ale všechno vysvětlil a šel spát.

Druhý den jsme vyrazili na radnici a ukázali vše panu starostovi, ten zavolal policii a my jí řekli, kde se zločinci nachází.

Po hodině pan starosta obdržel telefonát, že naši zločinci byli zadrženi. Pan starosta nám moc poděkoval a pochválil mě. Mámě dal na zbytek dne volno. A jelikož si táta také vzal volno, užil jsem si zbytek dne s rodinou. Vše tedy dobře dopadlo.

Ale já měl stejně neblahý pocit, že za tím plánem zástupce stál někdo nebo něco víc...

Daniel Rybniček

BÁSEŇ – KARKULAJDA

Maminka řekla dcerce:

„Zajdi k babičce Věře.

Hlavně cestou dávej bacha,
mohla by ti prasknout šlacha,

kdyby ti jí ukous vlk,
mohla bys přijít i o krk.“

„Neboj, budu dávat pozor,
není se mnou žádný dozor,
proto budu opatrná, na mých šatech ani skvrna.“

„Tak už běž,
ať ti vlk nenamluví nějakou lež.“

Dcerka se po cestě vydala,
hodinu nahlas zpívala.

Pak ale přiběhl vlk,
k holčičce prudce hlavu strk,
a potichu začal říkat:

„Budu si tu muset zvykat,
před týdnem jsem utek,
byl to špatný skutek.

Já jsem Azor, já jsem pes,
kdybych věděl, kde ten les,
kde jen konec má,
kdo mi něco k jídlu dá.“

„Čau Azore, já jsem holka,
můžu ti dát jenom vdolka,
jmenuju se Karkulajda,
v košíčku je i kulajda,
tu však nesu babičce,
v košíčku a v mističce.“

„Kdepak bydlí babička,
cíl tvého srdíčka?“

„Bydlí tady kousek v lese
a vždycky se štěstím třese,
když k ní přijdu já!
Trááááááá!“

„Já už budu muset jít,
budu však celý den chtít,
abys šťastně dorazila,
jsi totiž zdraví, krása, síla!“

Vlk běžel rovnou k babičce,
vyhnul se té holčičce.
Byl však dnes třináctý pátek
tenhle den měl vlk vždy svátek,
nebo také neděli,
kdy se válel v posteli.

Dneska měl opravdu hody
a to nešel na jahody.
Hodlal sníst za chvíličku
holku i tu babičku.

Vlk zaklepal na dveře,
doulfal, že mu otevře.
Z domečku se ozvalo:
„Co to jenom klepalo?“
„To jsem já, tvé dcery dcera!
...jmenuji se také Věra.
Máš před vchodem Karkulajdu
a v košíčku i kulajdu!“
Tohle když vlk řekl,
nemálo se lekl,
když babička řekla:
„Dobře žes vlkovi utekla!
Tak pojď dál, je odemčeno,
víš ty ještě moje jméno?“
Vlk do chaloupky vrazil hned
a babičku rychle sněd.
Potom si vzal její šaty,
pošlapal si při tom paty.
Pak si lehl do postele,
Karkulajda něco mele,
už tu stojí před vchodem,

na odpověď čeká jen.

„Tak pojď dál, dveře jsou otevřené,
jsou tu jenom boty rozházené.“

„Moje milá babičko,
venku svítí sluníčko.

Proč máš oči velké tak?

Ted'ka přes ně přejel mrak.“

„Abych tě lépe viděla,
za brýle bych se styděla.“

„A proč máš tak velkou pusou?
Vždyť tam nacpeš celou husu!“

„Pusu mám tak velkou proto,
abych si z tebe mohla udělat rizoto!“

Když tohle vlk řek,

Karkulajdu napad útěk.

Než však někam skočila,
jak babička skončila.

Když vlk sežral Karkulajdu,

sežral ještě tu kulajdu,
ještě něco sněd,

A pak usnul hned.

Myslivec šel kolem,
vedle něj pes Golem.

Jak slyšeli chrápání,
nechali hned bloumání.

Po babičce ani stopy,
jenom její staré boty.

Golem zmerčil vlka
začal zuřivě štěkat.

Myslivec vzal nůž
a pak řezal už.

Vyskočily obě Věrky,
každá jedné matky dcerky.

Vlk byl do studny vržen,
strach byl tak ze světa stržen.

U babičky kafe pili,
poseděli ještě chvíli.

Pak myslivec Karkulajdu
hned odvedl domů,
a maminka čekala už
u velkého stromu.

Tak to dobře dopadlo,
jen Golem dostal žihadlo.
Pak už se měli jenom dobře,
a všechno vždy vypadalo krásně, modře.

Magdalena Němečková
ilustrace: Veronika Vlčková

KRÁLOVSKÉ MĚSTO POLIČKA

Dalším zajímavým místem svitavského okresu je město Polička. Nachází se na hranicích Čech a Moravy v Pardubickém kraji.

Kromě toho, že je to velmi pěkné město, jste možná o Poličce nevěděli, že:

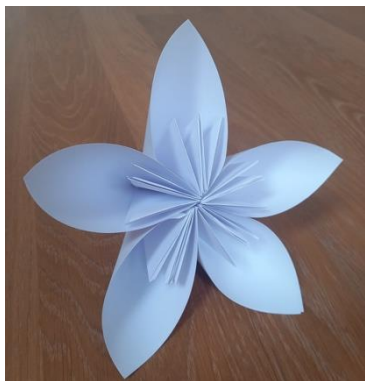
- město založil roku 1265 Přemysl Otakar II.
- v Poličce je nejvyšší morový sloup v Čechách, který měří 22 metrů.
- když budete mít trpělivost a vystoupáte 192 schodů, dostanete se do rodné světničky hudebního skladatele Bohuslava Martinů.
- se zde nachází pozůstatky hradeb dlouhé 1 220 m.
- tyto hradby mají 19 bašt (věž, kde byly umístěny obranné prvky).

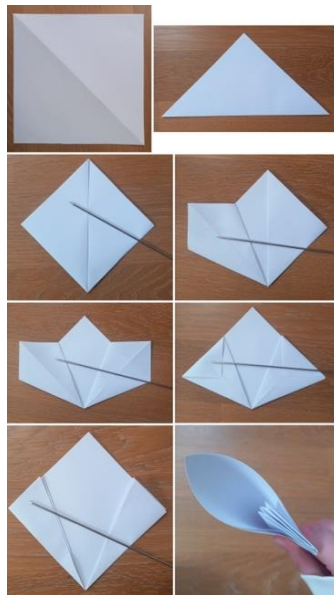
Je to celkově velmi pěkné město, které stojí zato navštívit, až budete někde poblíž.

Antonín Chvátal

JAK NA TO – ORIGAMI KVĚTINA

1. Budeme potřebovat papír ve tvaru čtverce.
2. Čtverec přehneme z rohu do rohu, takže budeme mít trojúhelník.
3. Oba dolní rohy přehneme k tomu hornímu.
4. Levý roh si vezmeme, rozložíme a ohneme tak aby se ohnutá čára rovnala se hranou čtverce.
5. To stejné u pravého rohu

6. Přesahující rohy ohneme.
7. Diamantové útvary na obou stranách ohneme na půl.
8. Vyčnívající útvary slepíme.
9. Toto vše zopakujeme ještě čtyřikrát, takže budeme mít pět lístečků.
10. Všechny lístky slepíme.
11. A je to! Tato květina udělá radost každému!

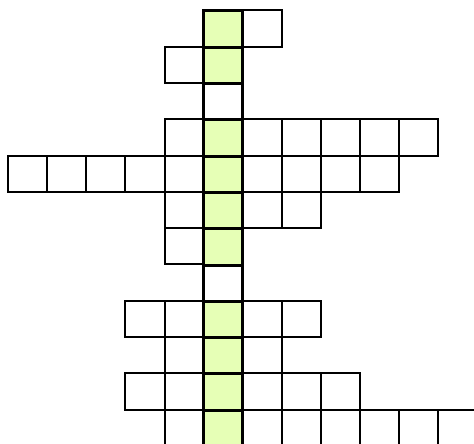
Nela Janeba

ZÁBAVA

1. Mat a Pat – a ... to!
2. Zápor
3. Antonymum ke slovu *zavřít*
4. Předmět, ve kterém se počítá
5. Značka zubní pasty
6. První osoba v množném čísle
7. Na Velikonoce barvíme ...
8. Mycí prostředek
9. Žlutá jarní květina
10. Učitel národů – Jan Amos ...

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.

Vystoupí dvě blondýnky z auta a zabouchnou si uvnitř klíčky. Jedna se zkouší do vozu dostat pilníčkem na nehty a ta druhá vlásenkou. Vtom začne hřmít. „Ježíši, Petro, začíná pršet a my jsme nezatáhly střechu!“

Jak si mohla blondýnka zlomit nohu při hrabání listí?
Spadla ze stromu.

Najde blondýnka zrcadlo a podívá se do něj. „Já tu holku odněkud znám.“

Zrcadlo si vezme její kamarádka a říká: „Co blbneš, vždyť to jsem já!“

